

EDUCATION FOR A CHANGING WORLD

George NICULESCU

“Constantin Brâncuși” University of Târgu-Jiu

gniculesco@yahoo.com

***ABSTRACT.** EXAMINING THE FUTURE OF EDUCATION IN THE CONTEXT OF GLOBAL MEGA-TRENDS IS NECESSARY TO HELP EDUCATION FULFILL ITS MISSION.*

DEVELOPING EDUCATION MODELING TRENDS IS A DESIRE TO SUPPORT LONG-TERM STRATEGIC THINKING IN EDUCATION.

EDUCATION MODELING TRENDS ARE DESIGNED TO REFLECT ON THE LONG-TERM STRATEGIC FUTURE OF EDUCATION.

IT IS NECESSARY TO DESIGN THE FUTURE OCCUPATIONS, THE FUTURE LOGISTICS AND EDUCATIONAL INFRASTRUCTURE, BUT ALSO OF THE TENDENCIES OF THE MAIN CHALLENGES FACING THE EDUCATION, AS WELL AS THE TENDENCIES OF THE EDUCATION ITSELF.

STRATEGIC THINKING IN EDUCATION IS STRICTLY NECESSARY.

IN ORDER TO DEVELOP EDUCATION TRENDS WE NEED FIRST OF ALL TO ESTABLISH THE TRENDS OF THE MAIN PROBLEMS / CHALLENGES THAT EDUCATION FACES AND WHICH HAVE AN IMPACT ON IT, IE ECONOMIC, SOCIAL, DEMOGRAPHIC (EMPHASIS ON AGING), TECHNOLOGICAL ETC.

CHANGES IN EDUCATION ARE GIVEN BY CURRENT NEEDS AND BY THE POTENTIAL IMPACT OF MAJOR SOCIAL AND ECONOMIC TRENDS, SUCH AS INCREASING INTELLIGENCE AND AUTOMATION, CHANGING GEOPOLITICAL LANDSCAPES, CLIMATE CHANGE AND INCREASING ECONOMIC INEQUALITY.

***KEY WORDS.** EDUCATION, CHANGE, TREND, DIGITIZATION, ECOLOGY, GLOBALIZATION.*

Introducere

Educația este cea mai mare pârgă pentru schimbările umane, sociale și economice. Societatea noastră se confruntă cu o multitudine de probleme (mediu, poluare, sărăcie, sănătate etc.), iar soluțiile întârzie să apară.

Este nevoie de un sistem educațional care să fie la fel de interdisciplinar ca problemele și oportunitățile cu care ne confruntăm

Dacă vrem să pregătim cu adevărat tinerii pentru viață, muncă și cetățenie în lumea modernă, avem nevoie atât de o perspectivă mai largă asupra succesului, cât și de o viziune mai largă a ecosistemului învățării.

Fie că o privim din punct de vedere economic, social sau moral, trebuie să gândim diferit despre modul în care susținem următoarea generație să prospere. Lumea de azi este mai complexă, mai conectată și mai volatilă decât oricând. Este plină de posibilități enorme, dar și de capcane imprevizibile.

Ne întrebăm dacă sistemele educaționale care au fost create ne îndeplinesc nevoile. Dacă se potrivesc scopului nostru.

Au existat multe schimbări în educație, dar, în ciuda celor mai bune intenții și eforturi ale celor implicați, multe dintre aceste schimbări au redus în mod necorespunzător scopul, amploarea și impactul educației.

Gândirea strategică în educație este stringent necesară. Proiectarea unui ciclu educațional complet: primar – secundar – terțiar presupune o perioadă mai lungă de timp (un minim de 15 ani). De aceea este necesară proiectarea viitoarelor ocupații, viitoarea logistică și infrastructură educațională, dar și a tendințelor principalelor provocări cu care se confruntă educația, precum și tendințele educației însăși.

1. Mega-tendințele globale și viitorul educației

Elaborarea tendințelor de modelare a educației reprezintă un deziderat pentru a sprijini gândirea strategică pe termen lung în educație.

Avem pe de o parte provocările cu care se confruntă educația și, pe de altă parte, potențialul educației de a influența aceste tendințe.

Pentru a elabora tendințele educației avem nevoie în primul rând de stabilirea tendințelor principalelor probleme/provocări cu care se confruntă educația și care au impact asupra acesteia, adică a tendințelor economice, sociale, demografice (accent pe îmbătrânire), tehnologice etc.

Factorii de decizie și practicienii din domeniul educației au adesea doar informații parțiale sau locale despre megatrendurile care se desfășoară.

Dar, pentru elaborarea tendințelor este nevoie de resurse internaționale solide de date precum OECD, Banca Mondială, Organizația Națiunilor Unite etc.

Conectarea acestor mega-tendințe la educație este un mijloc de a ne lărgi orizonturile și de a informa baza decizională.

Examinarea viitorului educației în contextul mega-tendințelor globale este necesară pentru a ajuta educația să-și îndeplinească misiunea de a sprijini tinerii pentru dezvoltarea personală și transformarea lor în buni cetățeni și profesioniști. Într-o lume complexă și în continuă schimbare, acest lucru ar putea necesita reorganizarea și reimaginarea conținutului educațional și a rezultatelor acesteia.[1]

Dar conectarea educației la mega-tendințe nu este simplă. Viitorul este în mod inerent imprezvizibil, pentru că este mereu în curs de schimbare. Gândirea strategică pe termen lung în educație trebuie să ia în considerare atât setul de tendințe, cât și modalitățile posibile care ar putea evolua în viitor.

Astfel, balanța globală a puterii economice se îndreaptă spre Asia, cu economii gigantice în China și India. Globalizarea facilitează apariția rețelelor transnaționale și a comerțului global. Mobilitatea transfrontalieră a crescut odată cu transporturile și comunicațiile mai accesibile. Globalizarea aduce noi provocări: creșterea consumului, utilizarea nesustenabilă a resurselor și, pentru unii, un sentiment de a rămâne în urmă.

Se preconizează că toate aceste tendințe vor continua pe termen scurt și mediu. Educația joacă un rol important în înzestrarea tinerilor cu abilitățile necesare pentru a reuși în viitorul global. De asemenea, educația poate juca un rol important în combaterea schimbărilor climatice și a inegalității, cele mai urgente aspecte ale timpului nostru. Dar nu poate acționa singură și trebuie depuse mai multe eforturi pentru a contribui la realizarea următoarei etape a globalizării pentru toți.

Trăim într-o lume mai individualistă, cu un sentiment în declin de apartenență la punctele de referință tradiționale ale comunității, bisericii sau locului de muncă. În același timp, noțiunea de "societate de rețea" sugerează că sentimentul de apartenență se schimbă, nu dispăre.

Piețele digitale fac cumpărătorii și vânzătorii să se întâlnească mai ușor în timp și spațiu, precum și să transforme ceea ce înțelegem prin proprietate, deoarece plătim din ce în ce mai mult pentru accesul la bunuri, mai degrabă decât să le cumpărăm în totalitate. [1]

Educația joacă un rol crucial în înzestrarea oamenilor cu abilitățile, cunoștințele și atitudinile necesare pentru a se dezvolta în viața lor personală și profesională.

2. Educația în contextul schimbărilor globale

Contextul contează foarte mult. Impactul majorității tendințelor va depinde de circumstanțele geografice, istorice, politice sau culturale.

Transformarea digitală fără precedent a economiei și a societății globale este susceptibilă să sporească complexitatea lumii moderne, precum și viteza de schimbare. Cele două elemente - complexitatea și viteza schimbării – determină conectarea educației la tendințele care modelează lumea în care trăim și care nu au fost niciodată atât de urgente.

"Urgent" este un apel pentru acțiune. Dar nu este neapărat negativă, cu toate că, desigur, creșterea populației, inegalitatea, schimbările climatice și lipsa resurselor ne obligă să ne concentrăm asupra sustenabilității și nevoilor generațiilor viitoare. Cu toate acestea, urgența aduce oportunități și o nișă de acțiune, evidențiată prin puterea digitalizării de a se transforma, conecta și împuternici.

Examinarea viitorului educației în contextul mega-tendințelor globale are două obiective principale.

În primul rând, este necesar să se pregătească mai bine educația pentru transformările din sfera economică, socială și tehnologică. Educația trebuie să evolueze pentru a-și continua misiunea de a sprijini persoanele să se dezvolte ca profesioniști și cetățeni. Trebuie să rămână relevantă pentru formarea identității tinerilor și integrarea lor în societate. Într-o lume complexă și în continuă schimbare, acest lucru ar putea necesita reorganizarea mediilor de învățare formale și informale și reimaginarea conținutului educațional. Într-o lume în curs de îmbătrânire este probabil ca aceste schimbări să se aplice nu numai învățământului de bază, ci și învățării pe tot parcursul vieții. [2]

În al doilea rând, este esențial să înțelegem mai bine modul în care educația poate influența aceste tendințe. Oferind abilitățile și competențele necesare pentru a funcționa în lumea modernă, educația are potențialul de a influența rezultatele vieții celor mai dezavantajați. Este un instrument puternic pentru a reduce inechitatea. Aceasta poate ajuta la combaterea fragmentării și polarizării din ce în ce mai mari a societăților noastre. Accesul la învățare și la cunoaștere deschide porțile oportunităților individuale și colective, dar are și potențialul de a remodela viitorul lumii noastre globale.

Dar conectarea educației la mega-tendințe nu este simplă. Viitorul este în mod inerent imprevizibil, pentru că este mereu în curs de elaborare. Gândirea strategică pe termen lung în educație trebuie să ia în considerare atât setul de tendințe, cât și modalitățile posibile care ar putea evolua în viitor.

Viitorul este rareori o continuare a modelelor anterioare. Mai mult, nu știm în prealabil ce tendințe vor continua și care vor schimba cursul.

Nimeni nu garantează că tendințele elaborate în prezent se vor materializa în viitor. Uneori, pot fi stabilite tendințe care pot fi pur și simplu greșite.

În lipsa unor fapte concrete sau dovezi despre viitor, singura modalitate de a înțelege în mod semnificativ viitorul este prin dialog. Viitorul nu poate fi observat pasiv. Trebuie să fie discutat în mod activ pentru a învăța din el. [3]

Tendințele de modelare a educației sunt concepute pentru a oferi combustibil creativ pentru a reflecta asupra viitorului strategic pe termen lung al educației.

3. Relevanța tendințelor în funcție de context

Nu toate tendințele sunt create egal. Unele tendințe, de exemplu cele legate de creșterea populației sau de schimbările climatice se referă la un termen lung. Altele sunt mai puțin previzibile, ca de exemplu tendințele în tehnologie sau în cultura tineretului. Pentru aceste tendințe în continuă schimbare, crearea unor scenarii alternative despre ceea ce s-ar întâmpla dacă o anumită tendință s-ar dezvolta într-un anumit fel poate fi mult mai adecvată în comparație cu anticiparea tendințelor.

Unele tendințe se dezvoltă lent (temperaturile globale au crescut în jur de 0,8 ° C în ultimii 100 de ani), în timp ce alte tendințe sunt mai dinamice (numărul utilizatorilor activi din Facebook a crescut de la zero la un miliard în opt ani). Dar tendințele lente, ca de exemplu, schimbările climatice, pot avea un impact potențial este enorm, amenințând chiar viața de pe planeta noastră.

Crearea flexibilității pentru a reacționa la fenomene neașteptate este importantă. Cheia o are educația: de a pregăti oamenii pentru a avea și menține flexibilitatea și capacitatea de reacție chiar și în situații neprevăzute. [4]

Deși digitalizarea a sporit accesul la informații, nu există nicio garanție că rezultatele căutării online sunt corecte. De fapt, ubicuitatea platformelor social-media a făcut mai ușoară difuzarea inexactităților, a falsurilor, a minciunilor.

4. Urgența schimbărilor în educație

Urgența schimbării în educație este dată nu doar de nevoile actuale, ci de impactul potențial al tendințelor sociale și economice majore, cum ar fi creșterea inteligenței și automatizării, schimbarea peisajelor geopolitice, schimbările climatice și creșterea inegalității economice. [5]

Digitizarea educației în secolul XXI

"Tehnologia poate deveni" aripile "care vor permite lumii educaționale să zboare mai departe și mai repede decât oricând; dacă o vom permite"- Jenny Arledge. [6]

Tehnologia nu cunoaște limite, iar vechiul sistem educațional nu are capacitatea de adaptare rapidă pentru utilizarea digitizării.

Pe măsură ce lumea devine din ce în ce mai digitală, sistemul educațional trebuie să se adapteze și să evolueze pentru a profita de instrumentele și punctele forte ale noilor tehnologii, abordând în același timp preocupările legate de posibilele abuzuri, cum ar fi fraudă, furtul de identitate sau hărțuirea pe internet.

Digitizarea este integrarea tehnologiilor digitale în viața cotidiană prin digitizarea a tot ce poate fi digitizat.

Noua fază a învățării implică diverse tehnici avansate, cum ar fi:

a. Cursurile online care sunt dezvoltate de experți care au o experiență important în domeniul lor specific și vă pot oferi experiența de învățare în timp real prin proiectarea propriului lor curs online.

b.Examenele online. Digitalizarea a permis trecerea la examenele online, care facilitează procesul de examinare.

Cea mai bună parte a digitalizării educației în secolul XXI este că aceasta combină învățarea la clasă cu metode de învățare online. Ambele acționează ca un sistem de sprijin unul față de celălalt, ceea ce oferă un punct forte pentru educabili. Digitizarea în educație s-a dovedit a fi și metoda potrivită pentru economisirea resurselor. Digitalizarea industriei educației în secolul XXI se dovedește a fi un element important pentru societatea noastră. [6]

Spre un nou ecosistem educațional

Pentru a face față provocărilor viitorului, trebuie să privim sistemele educaționale pentru un set mai larg de rezultate care sprijină dezvoltarea "copilului în integralitatea sa" și pentru a ajuta tinerii să dezvolte capacitatea de a prospera prin schimbare și de a deveni ei înșiși agenți ai schimbării.

Constatările se referă atât la curriculum și la rezultate, cât și la actorii implicați în procesul de învățare a tinerilor.

Un sistem educațional cu adevărat transformator se bazează pe cinci domenii: [7]

a. Măsuri mai largi pentru obținerea succesului. Urmăriți un set mai larg de obiective educaționale care să evalueze bunăstarea cognitivă, socială, emoțională și fizică, astfel încât tinerii să fie pregătiți să prospere și să contribuie pozitiv la comunitatea din care fac parte.

b. Cunoștințe, aptitudini și atitudini. Proiectarea unor metode de predare și învățare care susțin creșterea cunoștințelor, abilităților și atitudinilor fără a compromite concentrarea, rigoarea sau transferabilitatea.

c. A învăța să înveți și să reînveți. Sprijinirea abilităților metacognitive ale tinerilor și cultivarea apetitului pentru învățarea pe tot parcursul vieții și capacitatea de a re-învăța pe tot parcursul carierei.

d. A construi agenți de schimbare. Realizarea unor capacități de transformare a tinerilor cum ar fi: reflexia, creativitatea, responsabilitatea și reziliența care le permit să fie agenți ai propriei schimbări în viața lor.

e. Mai multe penete de sprijin pentru învățare. Recunoașterea rolului și valorii persoanelor și a organizațiilor care lucrează împreună pentru a sprijini învățarea: profesori, părinți, colegi, comunități, întreprinderi și instituții civice într-un ecosistem conectat.

Un nou model de schimbare transformatoare este centrat pe om și construit pe baze de încredere, experimentare și conversație deschisă.

Schimbarea este necesară, dar și posibilă. Răspunsul la modul în care se produce schimbarea este: împreună.

Sunt identificate cinci teme comune care unesc noile viziuni ale învățării.

Angajarea ecosistemului învățării[8]

Impactul colectiv de succes cere ca actorii să joace un rol care este aliniat la punctele forte și pozițiile lor unice și, în egală măsură, să recunoască limitele lor și contribuțiile evaluate de ceilalți jucători. Profesorii pot fi agenți puternici ai schimbării dacă sunt împuterniciți și li se acordă spațiu și sprijin pentru a face acest lucru. Cursanții/colegii pot fi o resursă de învățare și de sprijin care nu este exploatată. Părinții și tutorii pot crea un mediu de susținere a învățării în și în afara clasei. Finanțatorii pot sprijini inovarea pe termen lung. Administrația locală se poate alătura succes.

Un număr din ce în ce mai mare de inițiative arată că această abordare ecosistemică a educației se desfășoară la nivel de comunitate. Directorul unității de inovație, Valerie Hannon, le numește "Ecosisteme locale de învățare". La nivel național, țări precum Finlanda și Noua Zeelandă demonstrează importanța unei abordări comune, cu o colaborare națională privind scopul educației pentru a crea un sentiment de co-proprietate a sistemului pentru a-și respecta promisiunea.

În Finlanda, a fost o strategie pe termen lung, un consens între părți și un pact național, care a permis țării să facă schimbări semnificative în sistemul lor de învățământ de-a lungul timpului și să continue să se adapteze și să experimenteze în moduri durabile.

„Am decis împreună ... că educația este pentru a construi o națiune - că ea depășește politica și puterile politice; idee principală este de a oferi o educație bună, educație finanțată public, pentru fiecare copil”.¹

Educația este afacerea fiecăruia Toată lumea are un rol de jucat în transformarea educației, colaborând pentru a crea noi ecosisteme de învățare, în școală și în afara ei. [9]

Mulți actori contribuie la procesul de învățare și toți se confruntă cu propriile stimulente. Contribuțiile directe la procesul de învățare includ alegerile făcute de elevi înșiși, precum și de părinții lor, de profesori și de alți lideri de școală ... Fiecare actor din procesul de învățare reacționează la ceilalți. [10]

Chiar dacă pot exista multe viziuni diferite despre "viitorul pe care îl dorim", bunăstarea societății este o destinație, o țintă comună, un deziderat comun.

Bibliografie

- [1] Reimagining Education Together – Raport al Innovation Unit in parteneriat cu Big Change, 2019, http://www.big-change.org/wp-content/uploads/2019/05/BC-A4-NZ_VERSION_final.pdf
- [2] The Future of Education and Skills: Education 2030 – OECD, 2018
- [3] The Future of Jobs Report – World Economic Forum, 2018
- [4] Future of Skills: Employment in 2030 – Nesta, 2017
- [5] Cojocaru v. Gh. , Schimbarea în educație și schimbarea Managerială, Management educational, Chșinău, 2018
- [6]. **Ainslee Janetta, Digitization Of Education In The 21st Century in Educational technology, eLearning Industry, April 28, 2018**
- [7] Popa Gabriela, Inovarea și schimbarea în educație, Revista EDICT, Botoșani, 2017
- [8] NEAGU GABRIELA, Inovație în învățământ, Revista Calitatea vieții, 2009.
- [9] POPESCU MARIA, Managementul inovării, Editura Universității Transilvania, Brașov, 2016.
- [10] Williams Dean , Real Leadership – Helping People and Organizations Face Their Toughest Challenges, Berrett-Koehler Publishers, 2005

¹ Pasi Sahlberg, fost director general al ministerului educației și culturii Finlandei